

PYÖRÄRETKI SEINÄJOKI - PARIKKALA

PYÖRÄILIMME (SINIKKA JA TAPANI) NOIDEN PAIKKAKUNTIEN VÄLIN, EI KUITENKAAN SUORAAN VAAN KAINUUN KAUTTA MM. PUOLANGAN JA SUOMUSSALMEN KAUTTA.

YLEISTÄ: MIKSI TEHDÄ TÄLLAINEN MATKA.

YKSI MERKITTÄVÄ TEKIJÄ ON HAASTAA ITSENSÄ. EI VÄHITEN MERKITYSTÄ ON MYÖS SILLÄ, ETTÄ YLEENSÄ KULJETTAJANA TOIMINUT TAPANI EI OLE VOINUT JATKAA AUTOILUA LÄÄKÄRIN YSTÄVÄLLISESTÄ HUOLENPIDOSTA JOHTUEN.

KOLMAS AJATUS ON PÄÄSTÄ SUHTEELLISEN VAPAASTI LIKKUMAAN ILMAN AUTOA JA VIELÄPÄ HIEMAN PITEMPIÄ MATKOJA KUIN KÄVELLEN. YLEISET KULKUNEUVOT OVAT SIITÄ EPÄMUKAVIA, ETTÄ NIIDEN SUUNTAA, AIKATAULUA JA PYSÄHDYSPAIKKOJA YKSITYINEN HENKILÖ EI SAATA VAIKUTTAA, EMMEKÄ TIEDÄ VOIKO ESIMERKIKSI VR: KÄÄN AINA VAIKUTTAA OMIIN AIKATAULUIHINSA.

MOTIIVI TÄLLAISELLE MATKALLE TÄYTYY OLLA OLEMASSA, JOTTA SITÄ VOI JATKAA SATEESTA, TUULESTA JA KYLMÄSTÄ HUOLIMATTA JA VAIKKA NÄLISSÄÄN. MEILLÄ OLI USEITA MOTIIVIN AIHEITA. ENSIMMÄINEN OLI PÄÄSTÄ MUKAVASTI KESÄSEUROIHIN ÄHTÄVÄLLE. SIINÄ SAMALLA VOISIMME VIERAILLA LASTENLASTEN LUONA. TOINEN MOTIIVI OLI MOIKATA TAPANIN SISARTA VÄHÄN YLEMPÄNÄ

POHJANMAALLA, HIMANGALLA. KOLMAS TEKIJÄ OLII AJAA YLIVIESKAN KAUTTA, JOSSA TIEDETTIIN OLEVAN ERINOMAINEN SALAATTIRUOKAPAikka, KING MEAL. NELJÄS MOTIIVI OLII JATKAA SUOMUSSALMELLE JA RAATTEEN TIEN MUSEOON, SILLÄ SINIKAN ISÄ OLII TALVISODASSA RAATTEEN TIEN TAISTELIJANA, SELVISI SIELTÄ HENGISSÄ JA KERROTAANPA HÄNEN AMPUNEEN KONEKIVÄÄRILLÄ ALAS VENÄLÄISEN HÄVITTÄJÄKONEEN. VIIDES MOTIIVI OLII NÄHDÄ MUUTAMA MIELENKIINTOINEN MAISEMA, KUTEN KOLI, KERIMÄEN KIRKKO JA PUNKAHARJU EDELLÄ MAINITTUJEN KOHTEIDEN LISÄKSI. KUUDENTENA MOTIIVINA OLII SE KAIKKEIN VOIMAKKAIN ELI PÄÄSTÄ EIJIN NAHOIN TAKAISIN KOTIIN.

NÄMÄ OLIVAT ALKUASETELMAT. JOSSAKIN LOPPUVAIHEESSA KERTOMUSTA NÄYTÄMME RETKEN MAHDOLLISTANEET TARVIKKEET JA VIMPAIMET KUTEN PYÖRÄT, LEIRIITYMISVÄLINEET, VAATETUS JNE.

OLISIMME ILMEISESTI MATKUSTANEET MATKAN HELSINKI - SEINÄJOKI PYÖRILLÄ, MUTTA HEINÄKUUN ALKUPUOLI OLII LIIAN KIIREINEN JA SITEN JÄI LIIAN VÄHÄN AIKAAN YLI KOLMEN SADAN KILOMETRIN MATKAAN. TOISEKSEEN HALUSIMME KYLLÄ VÄLTÄÄ RUUHKAISINTA SUOMEA.

Edellisen päivän kilometrit eivät painaneet jaloissa, kun Himangalta lähtiessämme keräsimme kastuneet leirivarusteet laukkuihin ja kävimme kolkuttamassa kirkon ovea, joka oli lujasti säpissä. Saimme siis vain vapisevan videokuvan siitä ulkoapäin. On huomioitava, että GoPro kamera ei istu ohjaustangossa tanakasti kuin tatti vaan voi olla hieman kallellaan tai kamera voi olla periaatteessa suorassa mutta pyörä johonkin päin kallellaan polkijansa mukaan

Suunnistimme ennestään tuntemallemme tielle, joka johti kohti Ylivieskaa Himangan Pahkalan ja Pernun ja Raution kautta. Tie on sellainen pieni kylätie, hyvin kapea ja melko mutkainenkin ja niitä kyliä aika harvassa. Toisaalta siellä ei juuri kulje rekkoja. Jokunen henkilöauto sentään.

Tänään taas satoi. Oikaisimme hieman Kähtävän kautta. Jotkut sitä ovat nimittäneet myös Kähtävä Kingdomiksi. En tiedä onko siellä kuningasta. Sekin tienpätkä on rauhallinen. Sen sijaan Kalajoki- Ylivieska tie oli hyvin vilkas ja tuntui, että autot kaahasivat siinä turhankin kovaa ottaen huomioon sateisen sään ja tien kapeuden, jossa on hyvin kapea piennar. Pyöräilijät siis jakavat tien muiden käyttäjien kanssa tai päinvastoin jakavat jos sille päälle sattuvat..

Olimme nauttineet kevyehkön aamupalan Tapanin sisaren luona. Ylivieskaan tultaessa olimme ajaneet 60 kilometriä ja kiinnostusti kovasti päästä syömään. Sellaiseksi paikaksi tiedettiin entuudestaan King Meal, jossa saa maan mainioita salaattiannoksia. Suosittelen. Joku saattaa sanoa, että salaattiannoksella ei jaksa tehdä raskasta työtä. Mutta juuri sellaisella jaksaakin, kun se on oikein valittu. Härkä on varsin vahva eikä se syö muuta kuin

kasvisruokaa. Karhut ennen talviteloille menoa pyrkivät syömään paljon marjoja ja hedelmiä, joista ne saavat sokeria, joka muodostuu rasvaksi niiden ruumiissa. Se on vähän miten sen syömisen ottaa. Matkan varrella söimme ohimennen erilaisia energiapatukoitakin mutta niillä ei jaksanut yhtä hyvin kuin pullollisella Coca-Colaa. Sokeri ei liene aivan pahasta jos sen kuluttaa ennen kuin se muuttuu rasvaksi.

Emme aikoneet kauaa viipyä Ylivieskassa mutta oli hyvä pitää hieman sadetta syömisen ohella. Samalla saimme pöytäseuraksi Sinikan sisaren. Siinä rupattellessa lipsahti mukavasti pari tuntia. Niinpä kello oli jo paljon kun aloimme jatkaa matkaa kohti Haapavettä. Olimme kuvanneet jo Helaalan myllyn, joka onneksi on säästetty ja sitä pidetään nyt museona. Joitakin aikoja sitten se aiottiin purkaa arvoasuntojen tieltä. Mutta toistaiseksi se on saanut olla rauhassa.

Ylivieskan palaneen kirkon paikalle on järjestetty pari penkkirivistöä ja hiiltyneistä hirsistä on sommiteltu risti. Paikalla on pidetty jumalanpalveluksia. Ihmiset ovat olleet harmistuneita poltetusta kirkosta, sillä se oli toki monelle muistojen ja hartauden harjoituksen paikka; monet kasteet, häät ja hautajaiset on siellä toimitettu. Sitäpaitsi kirkko oli kaunis ja leimallinen maamerkki Ylivieskassa. Paloa ajatellen voi vain kysyä Miksi.

Keskustan kohdalla virtaava Kalajoki on maisemoitu ja sen rannalle on rakennettu kerrostaloja, joista on hyvät maisemalliset näkymät yli joen. Siinä on myös vanha Savisilta. Siltaa sanotaan Savisillaksi siitä syystä, että kun se rakennettiin vuonna 1912 betonista, betoni oli kansan mielestä kuin savea. Silta on toiseksi vanhin betonisilta Suomessa.

Ajelimme sillan yli, joka nykyään on kevyen liikenteen käytössä. Matka jatkui Ylivieskan Hamarin kautta, joka on jokivartta ja siitä tie vei Ylivieskan Vähällekankaalle, joka on sellainen asemakaavoitettu pientaloalue. Aikaisemmin siellä oli lähinnä maanviljelystiloja. Siitä käännyimme Haapavedelle johtavalle tielle sateen edelleen kastellessa meidät. Tai no ehkä kysymys oli jälkihuuhtelusta.

Sade antoi voimaa painaa menemään. Ennen Haapavettä ei ollut kahvilaa tai muuta paikkaa, josta varastoja olisi voinut täydentää. Loppumatkalla oli yksi kohtuullisen iso mäennyppylä, joka antoi hieman viitteitä siitä, millaisia ylös alas mutkat voivat jossakin idempänä ja pohjoisempana olla.

Haapajärven rantamilla taisi olla leirialuekin mutta se ei kiinnostanut märkiä vaeltajia. Niinpä menimme järven lahdenpoukaman toiselle puolelle ja saimme sieltä mökin yöksi. Tosi vaatimaton mökki. Siinä tilanteessa ei ollut tarvetta arvostella. Yritimme saada siellä telttavarusteemme kuiviksi, mikä ei aivan onnistunut.

Illan päätteeksi menimme keskustasta etsimään iltapalapaikkaa. Liikkeet olivat kiinni ja jokin oli kai lopettanutkin ja satoi ajoittain lähes kaatamalla. Niinpä kiertelimme ja Tapani

kaatui pyörällä ja loukkasi polvensa, jossa ennestäänkin oli parin euron kokoinen rupi. Siitä pääsi nyt eroon ilman euroja.

Muita aukiolevia ravitsemusliikkeitä ei sitten löydetty kuin ABC. Olisi ollut kiinnostavampaa tutustua paikallisempaan tarjontaan mutta kun ei ollut niin ei.

Paluumatkalla mökille kävimme katsastamassa kirkon, josko se olisi tiekirkko vaikka aamun kiertoajelua ajatellen. Mutta siitä ei näkynyt merkkejä ja niin emme sinne enää toista kertaa menneet.

Päivän saldo:

Lähes koko päivän satoi, muutamia poutaisia hetkiä lukuunottamatta.

Kilometrit Himangalta sisaren asunnolta saakka ja mutkien kautta Haapavelle 102 km.

Lämmitettävä mökki oli plussaa, tosin siisteys olisi voinut olla hieman korkeammalla tasolla mutta rauhallinen paikka ja kauniskin siinä järven rannalla. Saniteettitilat olivat vähän vaiheessa, oli kuulemma tulossa uusi rakennus kokonaan, joten yritimme ymmärtää.

Kolhu polvessa ei tuntunut pahalta mutta päätimme mennä aamulla terveyskeskukseen sidotuttamaan sen noin niinkuin ammattitaidolla.

Kaikki varusteet toistaiseksi toimineet hyvin, pyörät, laukut, makuupussit, ajoasut jne.

Vaatteet olivat enimmäkseen nopeasti kuivuvia ja yhdet vara-asut, joten niistä ei ollut pulaa sateisellakaan säällä. Olimme vakuuttuneita, että pitävissä sadeasuissa olisimme olleet paljon märempiä kuin kevyissä hengittävässä vaatteissa.

Mökissä sai hyvät yöunet